

Neskladaj kríž a kríž ťa bude niesť (Benedikt XVI.)

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Marec 2012 18:59

Pozývam vás na krížovú cestu v rímskom Koloseu, ktorú viedol sv. otec Benedikt XVI. na Veľký piatok 2011.

Úvod

„Kristus trpel za vás a zanechal vám príklad, aby ste kráčali v jeho šľapajach“ (1 Pt 2, 21)
Bratia a sestry v Kristu! V tento večer sa stretáme uprostred sugestívneho prostredia rímskeho Kolosea, zhromaždení Božím slovom, ktoré práve odznelo, aby sme spolu so Svätým Otcom Benediktom XVI. kráčali Ježišovou krížovou cestou.

Upriamme svoj vnútorný zrak na Krista a prosme ho s vrúcny srdcom: „Prosím ťa, Pane, povedz mojej duši: ja som tvoja spása! Povedz to tak, aby som to počul!“

Jeho posilňujúci hlas nech sa spojí s naším krehkým ľudským „áno“ a Duch Svätý, ktorý je Božím prstom, nech vytvorí pevný základ, ktorý nás posilňuje a vedie na ceste životom.

Nasledovať, veriť, modliť sa: toto sú jednoduché no isté kroky, ktoré podopierajú našu putovanie krížovou cestou a postupne nám pomáhajú prenikať do tej Cesty, ktorá je Pravdou a Životom.

Úvodná modlitba

Svätý Otec:

Pane Ježišu, pozývaš nás, aby sme ťa nasledovali aj v tejto najťažšej hodine. V tebe je každý z nás a my, hoci sme mnohí, sme jedno v tebe.

V tvojej hodine je zahrnutá aj hodina našich životných skúšok v ich najhroznejších a najťažších podobách; je to hodina utrpenia tvojej Cirkvi a celého ľudstva. Je to hodina temnôt, keď sa otriasajú základy zeme a človek, „odrobinka tvojho stvorenstva“ v nej stoná a trpí: keď sa rôzne

Neskladaj kríž a kríž ťa bude niesť (Benedikt XVI.)

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Marec 2012 18:59

pretvárinky a lži vysmieávajú pravde a lákadlá úspechu potláčajú posledné zbytky poctivého života; keď prázdno bez zmyslu a hodnôt znehodnocuje úsilie vychovávateľov a neporiadok v srdciach znetvoruje nevinnosť malých a biednych; keď človek stráca cestu čo vedie k Otcovi a v tebe už nespoznáva krásnu tvár vlastnej ľudskej prirodzenosti. V tejto hodine sa do nás vkráda pokušenie utiecť, pocit zdesenia a úzkosti a červotoč pochybností preniká myseľ a na dušu padá závoj temnoty.

A ty, Pane, ktorý čítaš v otvorenej knihe nášho krehkého srdca, sa aj nás v tento večer pýtaš, ako kedysi Dvanástich: „Chcete aj vy odísť?“

Nie, Pane, nemôžeme a nechceme odísť, lebo „len ty máš slová večného života“, ty sám si „slovom pravdy“ a tvoj kríž je „jediným kľúčom, ktorý otvára tajomstvá pravdy a života“. „Budeme ťa nasledovať, kamkoľvek pôjdeš!“ Táto túžba naplňuje našu adoráciu, kým na horizonte večnej budúcnosti záblesk radosti zaodieva „dnes“ našej životnej cesty.

1. zastavenie

Pán Ježiš je odsúdený na smrť
Ježiš mlčí, uchováva v sebe pravdu

Evanjelium podľa Jána – Jn 18,37–40

„Pilát mu povedal: „Tak predsa si kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Sám hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.“ Pilát mu povedal: „Čo je pravda?“ Ako to povedal, znova vyšiel k Židom a vravel im: „Ja na ňom nenachádzam nijakú vinu. Je však u vás zvykom, že vám na Veľkú noc prepúšťam jedného väzňa. Chcete teda, aby som vám prepustil židovského kráľa?“ Oni znova kričali: „Toho nie, ale Barabáša!“ A Barabáš bol zbojník.“

Pilát nenachádza na Ježišovi žiaden dôvod aby ho odsúdil, ako nenachádza v sebe silu vzoprieť sa proti samotnému odsúdeniu. Jeho vnútorný sluch zostáva hluchý na Ježišove slová a nechápe jeho svedectvo pravde.

„Počúvať pravdu znamená poslúchať ju a veriť v ňu“. Znamená to žiť slobodne pod jej vedením a otvoriť pre ňu vlastné srdce. Pilát nie je slobodný: je obmedzovaný z vonku, no pravda ktorú počul naďalej zaznieva v hĺbke jeho srdca ako ozvena, ktorá klope a znepokojuje. Tak vyšiel von, k Židom; „znova vyšiel“, zdôrazňuje text, akoby ním čosi hýbalo aby ušiel sám pred sebou. Hlas, ktorý dolieha zvonku prevládol nad hlasom Slova, ktorý je vnútri. Tu sa rozhoduje o odsúdení Ježiša, o odsúdení pravdy.

Pokorný Ježišu, aj my sa nechávame ovplyvňovať tým, čo je vonku okolo nás. Už nedokážeme počúvať jemný, náročný a oslobodzujúci hlas nášho svedomia, ktorý nás s láskou oslovuje a vyzýva: „Nevychádzaj von, vráť sa do svojho vnútra: pravda prebýva v tvojom vnútornom

Neskladaj kríž a kríž ťa bude niesť (Benedikt XVI.)

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Marec 2012 18:59

človeku“.

Príď, Duchu pravdy a pomôž nám stretnúť v „človekovi, skrytému na dne nášho srdca“ svätú tvár Syna, ktorý nás obnovuje na Božiu podobu! Stála Matka bolestíva, vedľa kríža ľútostivá, keď na ňom Syn milý pnel.

2. zastavenie

Pán Ježiš berie na svoje plecia kríž
Ježiš nesie kríž, je obťažovaný ťarchou pravdy

Evanjelium podľa Jána – Jn 19,6–7. 16–17

„Len čo ho zazreli veľkňazi a ich sluhovia, kričali: „Ukrižuj! Ukrižuj ho!“ Pilát im povedal: „Vezmite si ho a ukrižujte. Ja na ňom nenachádzam vinu.“ Židia mu odpovedali: „My máme zákon a podľa zákona musí umrieť, lebo sa vydával za Božieho Syna.“ Tak im ho teda vydal, aby ho ukrižovali. A oni prevzali Ježiša. ... Sám si niesol kríž a vyšiel na miesto, ktoré sa volá Lebka, po hebrejsky Golgota.“

Pilát váha, hľadá zámienku aby mohol Ježiša prepustiť, no poddáva sa vôli, ktorá prevláda svojim krikom, ktorá sa odvoláva na zákon a šíri intrigy.

Znova sa opakujú dejiny raneného ľudského srdca: jeho hlúposť, neschopnosť povzniesť svoj pohľad aby sa nenechalo klamať ilúziami malého osobného prospechu a povzniesť sa do výšky, nesené slobodným letom dobroty a poctivosti. Ľudské srdce, to je celý mikrokozmos. V ňom sa rozhodujú veľké osudy ľudstva, v ňom sa riešia alebo vyostrujú jeho konflikty. Ide však vždy o to isté: prijať alebo stratiť pravdu, ktorá oslobodzuje.

Pokorný Ježišu, v prúde každodenného života naše srdce pozerá nadol, na jeho malý svet a celkom pohltené výhodami vlastného blahobytu zostáva slepé na ruku chudobného a bezbranného, ktorý žobre o vypočutie a prosí o pomoc. Nanajvýš sa naplní pohnutím, ďalej sa však už nepohne.

Príď, Duchu pravdy, premôž naše srdce a pritiahni ho k sebe. „Zachovaj si zdravé podnebie svojich úst, aby mohli vychutnávať a piť z múdrosti, spravodlivosti, pravdy a večnosti!“

Ach, tej Matke prežalostnej, zarmútenej a bolestnej, sedmorý meč v srdci tkvel.

3. zastavenie

Pán Ježiš prvý raz padá pod krížom
Ježiš padá, ale tichý a pokorný znova vstáva

Neskladaj kríž a kríž ťa bude niesť (Benedikt XVI.)

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Marec 2012 18:59

Evanjelium podľa Matúša – Mt 11,28–30

„Podťte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.“

Ježišove pády na krížovej ceste nezaznamenávajú evanjeliá. Odovzdala nám ich tradičná zbožnosť, ktorá sa uchovávala a rozvíjala v srdciach toľkých zbožných ľudí. Pri svojom prvom páde sa Ježiš na nás obracia pozvaním, otvára nám cestu, stáva sa pre nás školou. Je to pozvanie prichádzať k nemu v skúsenosti ľudskej bezmocnosti, aby sme v nej objavili možnosť napojiť sa na jeho božskú moc. Je to cesta, ktorá vedie k prameňu skutočného osvieženia, posily milosti, ktorá nám stačí. Je to škola, kde sa učíme tichosti ktorá utišuje vzdor a v ktorej dôvera nastupuje na miesto domýšľavosti. Z katedry svojho pádu nám Ježiš dáva predovšetkým veľkú lekciu pokory, „cesty, ktorá ho priviedla k vzkrieseniu“. Je to cesta, ktorá nám po každom páde dá silu povedať: „Teraz, Pane, začnem znova, ale s tebou, nie vlastnými silami“!

Pokorný Ježišu, naše pády, spôsobené našou obmedzenosťou a hriechom, rania pýchu nášho srdca, uzatvárajú ho pred milosťou pokory a zastavujú nás na ceste v ústrety Tebe.

Príď, Duchu pravdy, oslobod' nás od každej domýšľavosti o vlastnej sebestačnosti a daj, aby sme v každom páde spoznali nový stupienok na schodoch, ktoré vedú k tebe!

Ó, jak smutná, doráňaná, bola ona požehnaná: Matka Syna Božieho.

4. zastavenie

Pán Ježiš sa stretá so svojou matkou

Pod Ježišovým krížom jeho Matka „stojí“: toto je jej modlitba a jej materstvo

Evanjelium podľa Jána – Jn 19,25–27

„Pri Ježišovom kríži stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe.

Svätý Ján nám predstavuje Matku ako stojí pod Ježišovým krížom, no žiaden z evanjelistov nehovorí priamo o ich vzájomnom stretnutí. V skutočnosti, že Mária „stála“ pod krížom je sústredená ešte väčšia a hutnejšia pravda, než samotné stretnutie. Zdanlivo statické sloveso „stáť“ je plné živej vnútornej dynamiky. Je to intenzívny dynamizmus modlitby, ktorá sa posilňuje svojou pokojnou pasivitou. Modliť sa znamená nechať sa zahrnúť milujúcim a opravdivým pohľadom Boha, ktorý nám odhaľuje kým sme my sami a vysiela nás plniť naše poslanie. V autenticknej modlitbe osobné stretnutie s Ježišom mení človeka na matku a milovaného učeníka, rodí život a odovzdáva lásku. Rozširuje vnútorný priestor pre prijatie a vytvára tajomné putá spoločenstva, odovzdáva nás navzájom jednému druhému a naše „ja“ sa mení na spoločné

Neskladaj kríž a kríž ťa bude niesť (Benedikt XVI.)

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Marec 2012 18:59

„my“ Cirkvi.

Pokorný Ježišu, keď nás ťažkosti a nespravodlivosti života, nevinné utrpenie a kruté násilia pokúšajú aby sme reptali proti tebe, ty nás pozývaš, aby sme ako tvoja matka, stáli pod tvojim krížom. Keď naše očakávania a naše snaženia stratia budúcnosť a sú poznačené pádom, vedú nás utekať do beznádeje, ty nás voláš k sile očakávania. Zabudli sme veru na moc stáť ako prejavu modliť sa!

Príď, Duchu pravdy, buď ty „hlasom nášho srdca“, ktorý neustále a nevysloviteľne s dôverou stojí v Božej prítomnosti!

Jak plakala a trpela svätá Marka, keď videla muky Syna milého.

5. zastavenie

Šimon z Cyrény pomáha Pánu Ježišovi niesť kríž
Na ceste utrpenia nás Ježiš učí poslušnosti lásky

Evanjelium podľa Lukáša – Lk 23, 26

„Ako ho viedli, chytili istého Šimona z Cyrény, ktorý sa vracal z poľa, a položili naň kríž, aby ho niesol za Ježišom.“

Šimona Cyrenejského vykresľujú evanjelisti s osobitnou presnosťou čo sa týka mena, pôvodu, príbuzných a činnosti; je to človek, vyfotografovaný na presnom mieste v presnom čase, istým spôsobom prinútený niesť kríž, ktorý nie je jeho. V skutočnosti je Šimonom z Cyrény každý z nás. Prijíma drevo Ježišovho kríža, ako sme ho jedného dňa aj my prijali vo svätom krste. Život Ježišovho učeníka, to je práve táto poslušnosť znameniu kríža, gestu, ktoré je čoraz viac poznačené slobodou a láskou. Je odrazom poslušnosti nášho Majstra. Znamená plnú odovzdanosť nechať sa ako Šimon poučiť o geometrii lásky, o rozmeroch kríža: o „šírke dobrých skutkov a o dĺžke vytrvalosti v skúškach; o výške očakávania ktoré dúfa a pozerá hore; o hĺbke koreňov milosti, ktoré sú ponorené do veľkodušnosti.“

Pokorný Ježišu, keď život kladie pred nás trpký kalich, ktorý je ťažké piť, naša prirodzenosť sa uzatvára, bráni a nemá odvahu nechať sa pritiahnúť tým bláznovstvom najväčšej lásky, ktorá mení stratu na radosť, poslušnosť na slobodu a utrpením rozširuje srdcia.

Príď, Duchu pravdy, a daj aby sme boli poslušní keď nás navštívia kríže, otvorenie jeho znameniu, ktoré v nás objíma všetko: „telo a dušu, myšlienky a vôľu, zmysel a pocity, konanie a utrpenie“, a všetko rozširuje do rozmerov lásky!

Ktože by z nás nezaplakal, keby videl bolesť aká je v jej srdci nevinnom.

Neskladaj kríž a kríž ťa bude niesť (Benedikt XVI.)

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Marec 2012 18:59

6. zastavenie

Veronika podáva Pánu Ježišovi šatku

Ježiš nepozera na vonkajšie zdanie, Ježiš pozerá do srdca

Druhý list Korinťanom – 2 Kor, 4, 6

„Lebo Boh, ktorý povedal: „Nech z temnôt zažiari svetlo,“ zažiaril aj v našich srdciach na osvetlenie poznania Božej slávy v tvári Ježiša Krista.“

Pozdĺž krížovej cesty ľudová zbožnosť vykresľuje gesto ženy, plné nežnej pozornosti a úcty, akoby stopu vône z Betánie: Veronika utrela Ježišovu tvár. V tejto bolesti znetvorenej tvári Veronika spoznáva tvár, premenenú slávou; vo výzore Trpiaceho Služobníka vidí najkrajšieho medzi ľudskými synmi. Toto je pohľad, ktorý vyvoláva veľkodušné gesto nežnej pozornosti a zanecháva za odmenu pečať Svätej Tváre! Veronika nás učí svojmu pohľadu ženy, ktorá „podnecuje do stretnutia a ponúka pomoc: vidieť srdcom“!

Pokorný Ježišu, náš pohľad nie je schopný vidieť ponad: ponad nedostatok, aby spoznal tvoju prítomnosť, ponad tieň hriechu, aby objavil tvoje milosrdenstvo, ponad vrásky Cirkvi, aby kontemploval tvár Marky.

Príď, Duchu pravdy, vlož do našich očí „očné kvapky viery“, aby sa nenechali strhnúť zdaním viditeľných vecí ale sa učili zakúšať príťažlivú krásu neviditeľných!

Kto by nebol rozžialený, pozorujúc bolesť Ženy, ako trpí so Synom.

7. zastavenie

Pán Ježiš druhý raz padá pod krížom

Ježiš nedokazuje svoju moc ale učí trpezlivosti

Prvý list apoštola Petra, 1 Pt 2, 21b-24

Lebo aj Kristus trpel za vás a zanechal vám príklad, aby ste kráčali v jeho šľapajach. On sa nedopustil hriechu, ani lešť nebola v jeho ústach. Keď mu zllorečili, on nezlorečil, keď trpel, nevyhrážal sa, to postúpil tomu, ktorý súdi spravodlivo. Sám vyniesol naše hriechy na svojom tele na drevo, aby sme zomreli hriechu a žili pre spravodlivosť. Jeho rany vás uzdravili.

Ježiš znova padá pod ťarchou kríža. Drevo našej spásy zaťažujú slabosti ľudskej prirodzenosti, ale aj nepriazne života. Ježiš niesol ťarchu prenasledovania Cirkvi v minulosti i dnes, prenasledovania, ktoré kresťanov zabíja v mene boha, ktorý nepozná lásku a ktorý šliape po jeho dôstojnosti „ľživými perami a arogantnými slovami“. Ježiš niesol ťarchu prenasledovania proti Petrovi, proti jasnému slovu „pravdy, ktorá stavia človeka pred otázky a oslobodzuje srdcia“. Ježiš svojim krížom niesol ťarchu prenasledovania svojich služobníkov a učeníkov, prenasledovania tých, čo na nenávisť odpovedajú láskou, na násilie tichosťou. Ježiš niesol vo svojom kríži ťarchu bezbrehej „lásky k sebe, ktorá dochádza až k pohrdaniu Bohom“ a šliape po svojom bratovi. Všetko niesol dobrovoľne, všetko pretrpel „trpezlivo, aby nás naučil trpezlivosti“.

Neskladaj kríž a kríž ťa bude niesť (Benedikt XVI.)

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Marec 2012 18:59

Pokorný Ježišu, v nespravodlivostiach a ťažkostiach nášho života nevieme vytrvať s trpezlivosťou. Často si ako znamenie tvojej prítomnosti žiadame, aby si nás oslobodil o ťarchy dreva nášho kríža.

Príď, Duchu pravdy a nauč nás kráčať podľa príkladu Krista, aby sa „v postojoch nášho srdca sprítomňovali veľké výzvy do trpezlivosti“!

Pre hriech ľudu bezbožného vidí Syna mučeného, jak ho človek zbičoval.

8. zastavenie

Pán Ježiš napomína plačúce ženy
Ježiš sa na nás pozerá a vyvoláva slzy obrátenia

Evanjelium podľa Lukáša – Lk 23,27–31

„Šiel za ním veľký zástup ľudu aj žien, ktoré nad ním kvílili a nariekali. Ježiš sa k nim obrátil a povedal: „Dcéry jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svojimi deťmi. Lebo prichádzajú dni, keď povedia: »Blahoslavené neplodné, loná, čo nerodili, a prsia, čo nepridávali!« Vtedy začnú hovoriť vrchom: »Padnite na nás!« a kopcom: »Prikryte nás!« Lebo keď toto robia so zeleným stromom, čo sa stane so suchým?“

Ježiš, Učiteľ, kráčajúc cestou kríža naďalej formuje našu ľudskú prirodzenosť. Keď stretá jeruzalemské ženy, prijíma do svojho pohľadu pravdy a milosrdenstva slzy súcitu, ktoré pre neho ronia. Boh, ktorý žalostne plakal nad Jeruzalemom, učí teraz plakať ženy, aby nezostali sterilné vonkajším súcitom. Povzbudzuje ich, aby v ňom spoznali osud Spravodlivého, ktorý je nespravodlivo odsúdený a vyprahnutý ako zelený strom, „trestom, ktorý prináša spásu“. Pomáha im klásť otázku suchému stromu vlastného srdca, aby zakúsili blahodárnu bolesť svojej skrúšenosti.

Opravdivý plač pramení tu, keď oči slzami nevyznávajú len svoj hriech, ale aj bolesť srdca. Sú to požehnané slzy, ako Petrove, ako znak ľútosti a záruka obrátenia, ktoré v nás obnovujú milosť krstu.

Pokorný Ježišu, V tvojom trpiacom, potupenom a vysmievanom tele nevieme spoznať rany našich neverností a našich ambícií, našich zrád a našich vzbúr. Sú to rany, ktoré vzlykajú a volajú po balzame nášho obrátenia, kým my dnes už nevieme plakať nad našimi hriechmi.

Príď, Duchu pravdy, a rozlej v našich srdciach dar múdrosti! Vo svetle lásky, ktorá nám prináša spásu, daj nám poznanie našej biedy, „slzy, ktoré zmývajú vinu, plač, ktorý si zasluhuje odpustenie!

Ó, ty Matka, žriedlo lásky, nech prežívam bôľ tvoj ťažký a nech s tebou nariekam.

Neskladaj kríž a kríž ťa bude niesť (Benedikt XVI.)

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Marec 2012 18:59

9. zastavenie

Pán Ježiš tretí raz padá pod krížom
Ježiš svojou slabosťou posilňuje našu slabosť.

Evanjelium podľa Lukáša – Lk 22,28–32

„Vy ste vytrvali so mnou v mojich skúškach a ja vám dám kráľovstvo, ako ho môj Otec dal mne, aby ste jedli a pili pri mojom stole v mojom kráľovstve... Šimon, Šimon, hľa, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu. Ale ja som prosil za teba, aby neochabla tvoja viera. A ty, až sa raz obrátiš, posilňuj svojich bratov.“

Svojim tretím pádom Ježiš vyznáva lásku, ktorou pre nás prijal ťarchu skúšky a obnovuje svoje pozvanie, aby sme ho verne nasledovali až do konca. Umožňuje nám však upriamiť pohľad aj za závoj prisľúbenia: „Ak s ním vytrváme, s ním budeme aj kraľovať“. Jeho pády patria do tajomstva vtelenia. Hľadal nás v našej slabosti a zostúpil až na jej dno, aby nás tak pozdvihol k sebe. „Na sebe samom nám ukázal cestu pokory, aby nám tak otvoril cestu návratu“. „Učil nás trpezlivosti, ktorá je ako zbraň aby sme zvíťazili nad svetom“.

Teraz, keď tretí krát padá a sám znáša utrpenie pre naše slabosti, poukazuje zároveň na spôsob, ako neupadnúť v skúške: vytrvať, zostať pevní. Jednoducho: „zostať v ňom“.

Pokorný Ježišu, zoči voči skúškam, ktoré preosievajú našu vieru sa cítime zúfalí: ešte neveríme, že tieto naše skúšky už boli tvojimi a pozývaš nás, aby sme nad nimi víťazili spolu s tebou.

Príď, Duchu pravdy, v pádoch, ktoré poznačujú našu cestu! Nauč nás opierať sa o Ježišovu vernosť, veriť v jeho modlitbu za nás, aby sme mohli prijať ten prúd sily, ktorú nám môže dať len on, Boh s nami!

Nech mi srdce láskou planie, ku Kristovi neprestajne, veď on je môj Boh a Pán.

10. zastavenie

Pánu Ježišovi zvliekajú šaty
Ježiš je obnažený, aby nás zaodel do rúcha synostva

Evanjelium podľa Jána – Jn 19,23–24

„Keď vojaci Ježiša ukrižovali, vzali jeho šaty a rozdelili ich na štyri časti, pre každého vojaka jednu. Vzali aj spodný odev. Ale tento odev bol nezošívaný, odhora v celku utkaný. Preto si medzi sebou povedali: „Netrhajme ho, ale losujme oň, či bude!“ Aby sa splnilo Písmo: „Rozdelili si moje šaty a o môj odev hodili lós.“ A vojaci to tak urobili.

Ježiš zostáva nahý. Ikona Krista, vyzlečeného zo šiat je bohatá na biblické súvisy: vedie nás k nevinnej nahote počiatkov i k hanbe pádu. V pôvodnej nevinnosti bola nahota oblekom slávy človeka: jeho žiarivého a krásneho priateľstva s Bohom. Pádom sa harmónia tohto vzťahu

Neskladaj kríž a kríž ťa bude niesť (Benedikt XVI.)

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Marec 2012 18:59

rozbíja a nahota trpiace hanbou nesie so sebou dramatickú spomienku na túto prehru. Nahota je synonymom pravdy bytia. Ježiš, vyzlečený zo svojich šiat, si na kríži obliekol nový odev dôstojnosti človeka, Božieho dieťaťa. Jeho nezošívaná tunika zostáva tam, neporušená pre nás: oblek božieho synovstva nebol zničený ale práve z kríža nám bol opäť darovaný.

Pokorný Ježišu, pred tvojou nahotou objavujeme podstatu nášho života a našej radosti: že v tebe sme Otcovi synovia a dcéry. No vyznávame aj náš vzdor prijať chudobu ako prejav našej závislosti na Otcovi a prijať nahotu ako odev jeho detí.

Príď, Duchu pravdy, a pomôž nám uznať v každom obnažení, ktorým trpíme, stretnutie s pravdou o našom bytí, stretnutie s vykupujúcou nahotou Spasiteľa, odrazový mostík k synovskému objatiu s Otcom!

Svätá Matka, Krista rany, ktorými bol doráňaný, hlboko mi v srdce vtač.

11. zastavenie

Pána Ježiša pribíjajú na kríž

Ježiš, vyzdvihnutý od zeme všetkých priťahuje k sebe

Evanjelium podľa Jána – Jn 19,18–22

„Tam ho ukrižovali a s ním iných dvoch, z jednej i druhej strany, Ježiša v prostriedku. Pilát vyhotovil aj nápis a pripevnil ho na kríž. Bolo tam napísané: „Ježiš Nazaretský, židovský kráľ.“ Tento nápis čítalo mnoho Židov, lebo miesto, kde Ježiša ukrižovali, bolo blízko mesta; a bol napísaný po hebrejsky, latinsky a grécky. Židovskí veľkňazi povedali Pilátovi: „Nepíš: Židovský kráľ, ale: On povedal: »Som židovský kráľ.«“ Pilát odpovedal: „Čo som napísal, to som napísal.“

Ukrižovaný Ježiš je uprostred. Kráľovský nápis nad ním otvára hĺbku tajomstva: Ježiš je kráľ a kríž je jeho trónom. Vyhlásenie, že je kráľom, napísané v troch jazykoch, obsahuje univerzálne posolstvo: pre jednoduchého i vzdelaného, pre chudobného i mocného, pre toho, kto sa riadi Božím zákonom i toho, kto dôveruje politickej moci. Obraz ukrižovaného, ktorého žiaden ľudský ortiel nikdy nebude môcť odstrániť zo stien nášho srdca, zostane navždy kráľovským slovom Pravdy: „Ukrižované svetlo, ktoré osvecuje slepých“, „ukrytý poklad, ktorý môže otvoriť iba modlitba“, srdce sveta. Ježiš nekraľuje ovládaním druhých mocou tohto sveta, on „nemá žiadne légie“, Ježiš „kraľuje tým, že priťahuje“: jeho magnetom je láska Otca, ktorý sa v ňom dáva nám, a to „až do krajnosti“. Nič sa nemôže vymknúť z jeho srdca“.

Pane Ježišu, ukrižovaný za nás! Ty si vyznaním veľkej lásky Otca k ľudstvu, ikona jedinej pravdy, ktorej možno veriť. Pritiahni nás k sebe, aby sme sa naučili žiť „láskou tvojej lásky“.

Príď, Duchu pravdy, a nauč nás vždy si vyberať „Boha a jeho vôľu pred záujmami sveta a jeho mocou, aby sme v krajnej bezmocnosti Ukrižovaného objavili vždy novú moc pravdy.“

Na bolestiach Syna tvojho, za mňa z lásky trpiaceho, nech mám podiel, v srdci plač.

12. zastavenie

Pán Ježiš na kríži zomiera
Ježiš prežíva svoju smrť ako dar lásky

Evanjelium podľa Jána – Jn 19,28–30

„Potom Ježiš vo vedomí, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: „Žízňim.“ Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom a podali mu ju k ústam. Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: „Je dokonané.“ Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“

„Žízňim“. „Je dokonané!“. Hľadiac na Otca a hľadiac na ľudstvo nám Ježiš v týchto dvoch slovách odovzdáva horúcu túžbu, ktorá napĺňala jeho osobu a jeho poslanie: lásku k človeku a poslušnosť k Otcovi. Horizontálna láska a vertikálna: to tvorí znamenie kríža. Na mieste, kde sa stretá táto dvojité láska, tam, kde Ježiš skláňa hlavu, pramení Duch Svätý, prvý plod jeho návratu k Otcovi.

V tomto životodarnom výdychu naplnenia citíť súvislosť s dielom stvorenia, je to vykúpená hodina. Ale aj vzťah k všetkým nám, veriacim v neho, aby sme „na vlastnom tele dopĺňali to, čo chýba Kristovmu utrpeniu“. Kým sa všetko dokoná!

Pane Ježišu, ktorý si pre nás zomrel! Ty žiadaš, aby si mohol dávať, zomieraš, aby si sa mohol darovať a tak nám v sebadarovaní umožňuješ objaviť gesto, vytvárajúce priestor jednoty. Odpusť ocot nášho odmietnutia a našej malovernosti, odpusť hluchotu nášho srdca na volanie tvojho smädu, ktorý naďalej stúpa z bolesti toľkých našich bratov.

Príď, Duchu Svätý, dedičstvo Syna, ktorý za nás zomrel: ty buď vodcom, ktorý „nás vovedie do plnej pravdy“ a „koreňom, ktorý nás uchováva v jednote“!

Vidí, ako Syn milený, dokonáva opustený, dušu Otcu odovzdal

13. zastavenie

Pána Ježiša skladajú z kríža
Matka prijíma do svojho náručia Ježišovo telo

Evanjelium podľa Jána – Jn 19,32–38

Prišli teda vojaci a polámali kosti prvému aj druhému, čo boli s ním ukrižovaní. No keď prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, kosti mu nepolámali, ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda. A ten, ktorý to videl, vydal o tom svedectvo a jeho svedectvo je pravdivé. On vie, že hovorí pravdu, aby ste aj vy uverili. ... Potom Jozef z Arimatey, ktorý bol Ježišovým učeníkom, ale tajným, lebo sa bál Židov, poprosil Piláta, aby mu dovolil sňať Ježišovo telo. A Pilát dovolil. Išiel teda a sňal jeho telo.

Neskladaj kríž a kríž ťa bude niesť (Benedikt XVI.)

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Marec 2012 18:59

Rana v Ježišovom boku sa stáva otvorom, otvorenými dverami k Božiemu srdcu. Tu možno z jeho nekonečnej lásky čerpať životodarnú silu a nápoj, ktorý neviditeľne nasycuje a dáva znovuzrodenie. Aj my sa približujeme k Ježišovmu telu, sňatému z kríža, ktoré drží Matka vo svojom náručí. Približujeme sa k nemu „nie kráčajúc, ale veriac, nie krokmi tela, ale slobodným rozhodnutím srdca“. V tomto bezduchom tele sa spoznávame ako jeho ranené a trpiace údy, ktoré však chráni láskavé objatie Matky. Ale vidíme sa aj v tomto materskom náručí, silnom a nežnom zároveň.

Otvorené náručie Cirkvi – Matky sú ako oltár, ktorý nám ponúka Kristovo telo a práve tam sa stávame Mystickým telom Krista.

Pane Ježišu, spočívajúci v náručí Matky, predobrazu Matky Cirkvi“. Pred obrazom Piety sa učíme odovzdanému „áno“ lásky, odovzdanosti i prijatia, dôvere a konkrétnej pozornosti, nežnosti, ktorá uzdravuje život a vyvoláva radosť.

Príď, Duchu Svätý, a veď nás, ako si viedol Máriu, vo veľkodušnom vyžarovaní Božej lásky ktorá je „rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého“.

Daj, nech s tebou plačem, kvílím, a nech s Kristom spolucítim, kým len tuná budem žiť.

14. zastavenie

Pána Ježiša pochovávajú

Zem ticha a očakávania uchováva Ježišovo telo, plodné semeno nového života

Evanjelium podľa Jána – Jn 19,40–42

„Vzali Ježišovo telo a zavinuli ho do plátna s voňavými olejmi, ako je u Židov zvykom pochovávať. V tých miestach, kde bol ukrižovaný, bola záhrada a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nik neležal. Tam teda uložili Ježiša, lebo bol židovský Prípravný deň a hrob bol blízko.“

Záhrada, symbol života s jeho farbami, prijíma tajomstvo stvoreného a vykúpeného človeka. Do záhrady Boh umiestnil svoje stvorenie a odtiaľ ho vyhnal po jeho páde. V záhrade sa začalo Ježišovo utrpenie a teraz v inej záhrade nový hrob prijíma Nového Adama, ktorý sa vracia do zeme, materského lona, ktoré uchováva plodné semeno, ktoré viac nezomrie.

Je to čas viery, ktorý v tichosti očakáva, a nádeje že na suchom dreve sa objavujú prvé púčiky prisľúbenej spásy a radosti.

Teraz hlas „Boha hovorí vo veľkom tichu srdca“.

A keď moje telo skoná, daj nech duša moja spozná život rajskej radosti.

Neskladaj kríž a kríž ťa bude niesť (Benedikt XVI.)

Napísal Balek Robert
Utorok, 13 Marec 2012 18:59

Preklad: Marián Gavenda